

Temasíðurnar í Vikuskiftis Sosialinum hesaferð varpa ljós á krakkaveldi, á almenna yvirbygnaðin og á royndirnar hjá vinnulívsfólki við almennum stovnum

– Vit vita, at fyrirøkur ikki altíð tora at tala at, og vit hava dømir um, at fyrirøkur kenna tað so, at tað fær avleiðingar orsakað av hasum. Men um óttin altíð er grundaður, skal eg ikki siga, sigur Marita Rasmussen

MYND: ÁLVUR HARALDSEN

eru samstarvssinnaðir og áhugaðir í, at tað skal ganga fyrirøktum væl. Men vit uppliva eisini hesi smáu kongaríkin, har fyrirøktur halda, at tað fær avleiðingar, um ónøgd verður sýnd, sigur Marita Rasmussen og visir á, at alt veldst um starvsfólkini.

– Tað er eyðsæð munur á fólki, og sjálvsagt er tað eisini tað, sum ger seg galdandi, tá ið fólk skulu samskifta við tað almenna. Tað veldst um hugburðin hjá stjóranum, leiðaranum ella tí starvsfólkinum, tú hevur við at gera, og tað veldst mangan eisini um fyrirøkuna eisini, sigur Marita Rasmussen.

Mugu eftirhyggja lógarverkið

Marita Rasmussen er dagliga í samskifti við føroyska vinnulívið og tí vitandi um tær atfinningar,

sum vinnulívið hevur mótvegis lógarverkinum og almenna myndugleikanum. Hon visir tó á, at tá ið tað ræður um reglur fyrirøktu, sum útflyta vørur til aðrar marknaðir, so er tað sjálvandi so, at vit mugu liva upp til tey krøv, vit hava bundið okkum til í altjóða avtalum. Men tað er møguliga øðrvísi, tá ið umræður heimamarknaðin.

– Fyrirøktur – stórar og smáar – sum virka á heimamarknaðinum, mugu hava somu krøv, soleiðis at kappingin millum hesar ikki skeiklast. Tað er sera umráðandi, sigur Marita Rasmussen.

Hon visir umframt hetta á, at tíðin nú er búgvín til at eftirhyggja tey krøv, sum tað almenna setir fyrirøktum, sum virka á heimamarknaðinum.

– Tað rætta at gera nú vildi verið, at myndugleikarnir saman við

vinnuni hugdu at lógarverkinum við tí fyrirøktu at geva nýggjum, smáum vinnum møguleika at fóta sær, sigur Marita Rasmussen.

Hon visir við hesum á møguleikan at virka og selja serstakar føroyskar vørur til frama fyrir heimamarknaðin og fyrir ferðafólk. Men hóast alt er eftirlit í útgangsstøðinum ikki av tí ringa.

– Vit skulu minnast til, at eingin okkara ynskir at gerast sjúk av tí, vit keypa í Føroyum. Tí má okkurt eftirlit vera, sigur hon.

Og royndirnar siga, at aloftast eru almennir myndugleikar stuðlar hjá blómandi spírum í vinnulívinum.

– Vit frætta eisini um dømi um, at myndugleikar beinleiðis forða fólk í at byrja nýtt virksema. Og tað skal sjálvandi ongantíð koma fyrir, sigur Marita Rasmussen, stjóri í Vinnuhúsinum.

Løgnar lógir

■ Um maður føðir vill djór, so sum úlv ella bjørn, skal hann sjálvur rinda fyrir tann skaða, tey gera.

■ Prestar mugu ikki vera handilsmenn og enn minni halda nakað drykkjuhús ella selja hvørki öl ella brennivín.

■ Klokkan má ikki stilla klokkan øðrum til taks, hvørki til brúdleyp, jarðarferð ella líknandi. Revsingin er tjúgu silvurlodd, ið skulu rindast kirkjuni.

■ Prædikan hjá presti má ikki vera ov myrk ella torfør at skilja. Ei heldur skulu teir nýta prædikuna til at prógva sín vísdóm og gløggleika.

■ Ei heldur má prædikan hjá presti vera ov langdrigin og má ikki vara longur enn ein tíma, fyrir ikki at keða vanliga mannin. Vanligi maðurin megna ikki at taka ímóti og fata ov nógv samstundis.